

REGLUGERÐ

skv. lögum nr. 95/1981 um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.

I. KAFLI

Orðaskýringar.

1. gr.

Bú, nær í reglugerð þessari yfir rekstrareiningu eins bónda, maka hans og barna innan sextán ára aldurs. Til búsin telst einnig búpeningur og framleiðsla annarra en þeirra, er að framan getur, á sömu jörð. **Bú** nær einnig til búrekstrar, sem er í samningsbundnu, félagslegu formi á sömu jörð, þ. e. félagsbú. Fyrir skal liggja þinglýstur samningur er greini frá aðilum sem að félagsbúinu standa og gagnkvæmum skyldum og réttindum þeirra. Þá nær bú yfir fyrirtæki sem stofnað er eftir lögbundnu félagsformi um búrekstur og búrekstur ríkis og félagssamtaka.

Lögbýli er skilgreint þannig, sbr. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64/1976:

Jörð eða **lögbýli** nefnist í lögum þessum hvert það býli, sem sérstaklega er metið til verðs í fasteignamati, með ákveðnum landamerkjum eða með ákveðnum tún- og engjamerkjum, ef um hjáleigu eða býli er að ræða, sem hefur sameiginlegt beitiland með annarri jörð eða jörðum. Ennfremur verður býli að hafa það landrými eða búrekstraraðstöðu, að það framfleyti minnst 10 kúgildum. Auk þess sé á landinu nauðsynlegur húsakostur til að nýttja jörðina. Jörð sem ekki hefur verið setin í tvö ár eða lengur telst eyðijörð, og þó að hús séu fallin eða rifin telst hún lögbýli, nema jörðinni sé ráðstafað til annarra nota með samþykki sveitarstjórnar og jarðanefndar, t. d. lögð til afrettar eða sameinuð annarri jörð. Jörð eða lögbýli teljast ennfremur nýbýli, garðyrkjubýli og smábýli sem hlotið hafa samþykki jarðanefndar og staðfestingu landnámsstjórnar sem lögbýli.

Ærgildi er talin vetrarfóðruð sauðkind. Ærgildi í nautgripum reiknast þannig: Kýr telur 20 ærgildi, kelfd kviga 12, vetrungur 8 og kálfur 4.

Ærgildisafurð er meðaltal afurða, þ. e. kjöts, gæru og sláturs á vetrarfóðraða kind yfir þrjú ár og það magn mjólkur og/eða nautgripakjöts sem er jafn verðmætt einni ærgildisafurð í sauðfé sömu ár skv. verðskráningu í verðlagsgrundvelli landbúnaðarins.

Aðrar tekjur af landbúnaði reiknast í ærgildisafurðir á sama hátt skv. mati Hagstofu Íslands í áætlun um heildarverðmæti landbúnaðarafurða.

Framleiðandi er hver sá sem á eigin vegum hefur með búvöruframleiðslu að gera, hvort sem er einstaklingur, forsvarsmaður bús, aðili að félagsbúi, ríkisbúi eða fyrirtæki um búrekstur.

Búmark er tala ærgildisafurða sem fundin er fyrir hvern framleiðanda skv. nánari reglum II. kafla og er höfð til viðmiðunar þegar ákveða þarf mismunandi verð fyrir búvöru til framleiðanda vegna framleiðslustjórnunar.

II. KAFLI

Ákvörðun á búmarki.

2. gr.

Telji Framleiðsluráð landbúnaðarins horfur á að ekki fáið viðunandi verð á erlendum mörkuðum fyrir þá framleiðslu landbúnaðarafurða, sem er umfram markaðsþarfir innanlands þannig að útflutningsbætur skorti eða horfi til óeðlilegrar birgðasöfnunar, er landbúnaðarráðherra heimilt að ákveða að greiða bændum mismunandi afurðaverð. Einnig

getur landbúnaðarráðherra ákveðið að greiða hluta niðurgreiðslna beint til bænda í samræmi við framleiðslumagn eða endurgreiða kjarnfóðurgjald vegna framleiðslujöfnunar skv. a-lið 2. gr. laga nr. 95/1981.

3. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út búmark fyrir framleiðslu búvöru á hverju lögbýli og fyrir framleiðendur utan lögbýla, sem hafa meirihluta tekna sinna af landbúnaði. Búmark er reiknað fyrir hverja búgrein fyrir sig og við þann útreikning lögð til grundvallar meðalframleiðsla á því búi eða hjá þeim framleiðanda, sem um ræðir, árin 1976–1978 skv. skattframtali. Framleiðsluráði er heimilt að víkja frá því að ákvarða búmark einstakra aðila skv. skattframtali, séu sérstakar ástæður fyrir hendi. Þá er Framleiðsluráði heimilt, að fenginni umsögn sérgreinafélaga og með samþykki landbúnaðráðherra að víkja frá þeirri reglu að nota til viðmiðunar framleiðslutölur skv. skattframtölum fyrir árin 1976–1978 fyrir einstakar búgreinar, séu sérstakar ástæður fyrir hendi.

4. gr.

Afurðamagni sauðfjár og nautgripa á félagsbúum, sem starfandi voru á árunum 1976–1978, skal skipt milli aðila skv. skattframtali 1979, nema fram komi rökstuddar óskir um annað. Þar sem aðrir framleiðendur voru á lögbýlinu en bóndinn og fjölskylda hans, skal framleiðslan lögð saman og mynda búmark viðkomandi býlis.

Heimilt er að endurskoða og þrengja búmark, ef félagsbúsaðilum hefur fækkað frá 1979. Sama gildir um búmark á lögbýli, sem fengið hefur úrskurð um búmark til félagsbús eða fleirbýlis eftir 1979, ef einhver aðila, sem aðild áttu að þeim rétti, er hættur búrekstri eða hefur flutt lögheimili af lögbýlinu.

Framleiðendur utan lögbýlis, sem fengu reiknað búmark fyrir árslok 1982, skulu halda því óbreyttu á meðan þeir hafa samfellda búvöruframleiðslu með höndum, nema öðruvísi verði ákveðið í lögum eða reglugerð. Búmarksréttur framleiðenda utan lögbýla er ekki framseljanlegur með bústofni eða á annan hátt.

5. gr.

Við ábúendaskipti á lögbýlum skal framleiðsla fráfarandi bónda og þess er við tekur teljast framleiðsla býlisins á viðkomandi framleiðsluári og reiknast skv. þeim búmarksrétti sem viðkomandi aðilar hafa. Sé um verðskerðingu að ræða, skiptist hún í hlutfalli við innlagt afurðamagn og búskapartíma hvers (hvors) aðila fyrir sig.

Telji Framleiðsluráð landbúnaðarins rétt að endurskoða búmarksútreikning fyrir allt landið, skal það gera tillögur til landbúnaðarráðherra um hvernig með skuli farið.

6. gr.

Heimilt er að auka búmark þeirra framleiðenda, sem hafa mikinn fjármagnskostnað vegna bygginga á viðkomandi jörð, hafi byggingarnar verið teknar í notkun árið 1976 eða síðar. Jafnframt má stækka búmark lögbýla þegar ábúendaskipti verða, þannig að frumbýlingum verði sköpuð hliðstæð framleiðsluskilyrði samanborið við aðra bændur. Skal í þessum tilvikum höfð hliðsjón af fjármagnskostnaði og útlánareglum Stofnlánadeildar landbúnaðarins svo og vinnutekjum við rekstur búans miðað við laun í verðlagsgrundvelli landbúnaðarins hverju sinni. Umsókn um rýmkun búmarks skal fylgja lýsing héraðsráðunautar um framleiðslumöguleika jarðarinnar ásamt rökstuddri áætlun um hæfilegt búmark.

Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt að undanþiggja þá framleiðendur verðskerðingu skv. búmarksútreikningi, að hluta eða öllu leyti, sem leggja niður búvöruframleiðslu á

lögbýlum ákveðinn tíma eða fækka í bústofni sínum um 15% eða meira. Framleiðsluráð gerir samninga við þá framleiðendur sem leggja niður búvöruframleiðslu um ákveðinn tíma. Heimilt er að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðherra að greiða þessum framleiðendum sérstakar bætur á búleysistímanum sbr. ákvæði 16. gr.

7. gr.

Að jafnaði skal ekki heimila skiptingu búmarks á fleiri aðila við stofnun félagsbús, nema stærð þess bús sem á að skipta sé a. m. k. 25% umfram verðlagsgrundvallarbú, talið í ærgildisafurðum, og aðilar sem hlut eiga að búinu séu allir búsettir á viðkomandi býli, og hafi meirihluta tekna sinna af landbúnaði.

Ekki má úthluta nýju búmarki til manna, sem hafa aðaltekjur sínar af búvöruframleiðslu hjá öðrum aðila, sem hefur búmark.

Standi jörð auð samfelt í fimm ár eða lengur, fellur búmark hennar niður. Á sama hátt fellur niður búmark framleiðanda án lögbýlis, um leið og hann hættir búvöruframleiðslu.

Framleiðendur á lögbýlum eiga rétt til, ef þörf krefur, að óska endurskoðunar á búmarki skv. 3. og 4. gr. Þau atriði sem réttlæta ósk um endurskoðun, eru m. a. versnandi fjárhagsstaða, sérstakur tekjumissir, breyttir fjölskylduhagir og ættliðaskipti.

Heimilt er að veita tímabundið aukningu í búmarki, sé hún vegna ættliðaskipta.

III. KAFLI

Ákvörðun á mismunandi búvöruverði til framleiðenda — Framleiðslustjórnun.

8. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins áætla fyrir júnílok ár hvert hvaða gjald af hverri afurðaeiningu skuli taka hjá sláturleysihöfum, mjólkurbúum og öðrum vinnslu- og dreifingaraðilum á viðkomandi framleiðsluári til jöfnunar á greiðslum til framleiðenda og vegna verðskerðingar skv. búmarksútreikningi sbr. 2. gr. Landbúnaðarráðherra getur ákveðið önnur tímamörk, telji Framleiðsluráð það nauðsynlegt. Greiðsluáðilum er skylt að standa skil á gögnum er innheimtuna varða og á þeim fjármunum er um ræðir, til Framleiðsluráðs landbúnaðarins skv. nánari ákvörðun þess. Framleiðsluráð tilkynnir viðkomandi aðilum um gjalddaga. Hafi skil eigi farið fram innan 20 daga frá gjalddaga, skal reikna dráttarvexti af fjárhæðinni frá gjalddaga, eins og þeir eru ákveðnir.

9. gr.

Landbúnaðarráðherra setur hverju sinni reglur um uppgjör til framleiðenda á landbúnaðarafurðum, þegar grípa þarf til verðskerðingar.

Í lok hvers verðlagsárs skal Framleiðsluráð gera tillögur að reglum fyrir uppgjör til landbúnaðarráðherra fyrir búvöruframleiðsluna. Tillögur þessar skulu kynntar á aðalfundi Stéttarsambands bænda. Reglur, sem settar verða, skulu birtar í Stjórnartíðindum.

10. gr.

Ef ákveðið verður að grípa til framleiðslustjórnunar í landbúnaði vegna markaðsaðstæðna sbr. 2. gr., með því að greiða hluta af niðurgreiðslum til framleiðenda í samræmi við framleiðslumagn eða með því að innheimta framleiðslugjald af framleiðendum til verðjöfnunar, mishátt eftir bústærð, skal um það sett sérstök reglugerð.

IV. KAFLI

Álagning, innheimta og endurgreiðsla kjarnfóðurgjalds.

11. gr.

Innheimta skal við tollafgreiðslu gjald af innfluttu kjarnfóðri.

Gjaldið skal vera 33,33% af innkaupsverði hinnar gjaldskyldu vöru. Innkaupsverð telst vera cif-verð vörunnar (tollverð) kominnar í innflutningshöfn.

Gjaldið skal lagt á fullunnar fóðurlöndur og hráefni í fóðurlöndur, sem falla undir eftirtalin tollskrárnúmer:

10-01-10	10-07-10	17-03-01	23-03-00	23-04-60
10-01-20	10-07-20	23-02-10	23-04-10	23-04-70
10-02-00	10-07-30	23-02-20	23-04-20	23-04-80
10-03-00	11-01-21	23-02-30	23-04-30	23-04-90
10-04-00	11-01-22		23-04-40	23-06-00
10-05-00	úr 11-01-29 blandað hænsnakorn		23-04-50	23-07-00
	11-02-21			
	úr 11-02-39 valsað bygg í lausu			

Undanskilin gjaldtöku eru fóðursölt, snefilefni, herðir, bætiefni, steinefnablöndur og gæludýrafóður í smásöluumbúðum, 5 kg eða minna. Einnig er undanskilið gjaldtöku fóður, sem fer til fiskieldis og loðdýraræktar, enda sé það í sérmerktum umbúðum. Sama gildir um korn og vörur úr því til manneldis, sem flokkast undir ofangreint tollskrárnúmer, enda sé varan í smásöluumbúðum, 5 kg eða minna og umbúðirnir beri með sér, að varan sé ætluð til manneldis. Gjald sem tekið hefur verið af korni og vörum úr því, sem nota má jafnhliða til manneldis og skepnufóðurs, en fer til manneldis, endurgreiðist skv. reglum, sem Framleiðsluráð setur og landbúnaðarráðherra staðfestir.

Framleiðsluráði landbúnaðarins er ennfremur heimilt að undanþiggja gjaldtöku fóður fyrir gæludýr í umbúðum umfram 5 kg. Þá heimild skal þó aðeins veita samtökum um ræktun þeirrar dýrategundar sem um ræðir, og skulu þau annast innflutning þess fóðurs, sem er undanþegið gjaldtöku. Samtökin skulu rökstyðja beiðni um undanþágu gjaldskyldu með upplýsingum um starfsemi sína og áætlun um notkun fóðurs fyrir dýr félagsmanna.

12. gr.

Heimilt er að endurgreiða framleiðendum gjald af innfluttu kjarnfóðri að hluta eða að öllu leyti. Landbúnaðarráðherra ákveður tímabundnar reglur fyrir endurgreiðslu kjarnfóðurgjalds að fengnum tillögum frá Framleiðsluráði landbúnaðarins.

Endurgreiða má kjarnfóðurgjald á eftirfarandi hátt:

- Endurgreiðsla eftir bústærð.** Framleiðsluráð gerir áætlun um hæfilega bústofnsstærð í landinu til að fullnægja þörfum fyrir þá landbúnaðarafurð, sem ekki er í samræmi við markaðsmöguleika eða hætta er á að fari úr jafnvægi við þá. Endurgreiðsla kjarnfóðurgjaldsins miðist við hæfilegan búfjárfjölda til að framleiða þá afurð er um ræðir. Heimilt er að fara eftir búmarki við ákvörðun um hvaða endurgreiðslurétt hver framleiðandi fær.
- Endurgreiðsla eftir framleiðslumagni.** Framleiðsluráð gerir áætlun um hæfilegt framleiðslumagn þeirrar afurðar sem komin er eða hætta er á að fari úr jafnvægi við

markaðsmöguleika. Kjarnfóðurgjaldið endurgreiðist að hluta eða öllu leyti svarandi til þess framleiðslumagns, sem er talið nauðsynlegt fyrir markaðinn. Réttur til endurgreiðslu miðist m. a. við útreiknað búmark hvers framleiðanda.

- c) **Svæðisbundin endurgreiðsla.** Framleiðsluráð leitar umsagnar Búnaðarfélags Íslands, komi til álita endurgreiðsla kjarnfóðurgjalds að hluta eða öllu leyti vegna harðæris eða uppskerubrests. Búnaðarfélag Íslands gefur álit sitt á því hvort og þá í hvaða mæli harðæri eða uppskerubrestur hafi valdið svæðisbundnu tjóni, að teknu tilliti til uppskeru og búfjárfjölda á undanförunum árum. Endurgreiðsla er því aðeins heimil að um verulegt tjón sé að ræða og að það sé afmarkað við einstaka landshluta eða svæði.
- d) **Til að auka framleiðslu á búvöru sem skortir á markað.** Telji Framleiðsluráð rétt að endurgreiða kjarnfóðurgjald til að auka framleiðslu búvöru, sem skortur er á eða hætta er á að komi til með að vanta, gerir það áætlun um hæfilegt framleiðslumagn og endurgreiðslu til að ná því.

Landbúnaðarráðherra getur þó heimilað ráðstöfun fjár til fleiri verkefna en að framan eru talin, enda telji Framleiðsluráð að þau styrki einstakar búgreinar, landbúnaðinn í heild eða styrki byggð í afmörkuðum landshlutum.

Heimilt er að endurgreiða kjarnfóðurgjald til smærri búa án viðmiðunar við búmark skv. staflíðum a) og b).

Við ákvörðun endurgreiðslna skv. þessum staflíðum skal hafa til hliðsjónar áætlað kjarnfóðurmagn, er fer til framleiðslu hvernar afurðaeiningar og/eða bústofnseiningar skv. upplýsingum, er Búnaðarfélag Íslands gefur.

13. gr.

Framleiðsluráði er heimilt að gefa innflytjendum á kjarnfóðri gjaldfrest, óski þeir þess, gegn útgáfu skuldaviðurkenningar. Framleiðsluráði er rétt að krefjast bankaábyrgðar hjá aðilum sem ætla má að flytji inn kjarnfóður óreglubundið, aðallega til eigin nota, hafa ekki verslunarleyfi eða hafa lent í vanskilum með greiðslu gjaldsins. Heimild til gjaldfrests skal framvísað við tollafgreiðslu vörunnar og afgreiðir innheimtumaður ríkissjóðs vöruna eftir því.

Framleiðsluráð getur framlengt áður gefinn gjaldfrest á öllu gjaldinu eða hluta þess, þegar sérstaklega stendur á t. d. vegna nauðsynlegrar birgðasöfnunar á svæðum, þar sem hafishætta er eða þar sem sérstök harðindi steðja að, sem valda því að rétt þykir að hafa sérstakar birgðir af kjarnfóðri. Innflutningsaðili skal mánaðarlega sanna fyrir Framleiðsluráði landbúnaðarins að fyrir liggi birgðir af óseldu kjarnfóðri, sem skuldaviðurkenning hefur verið gefin fyrir og fallin er í gjalddaga, til að fá möguleika á framlengingu gjaldfrests.

Verði vanskil á greiðslu skuldaviðurkenningar, skal Framleiðsluráði heimilt að svipta viðkomandi innflytjanda rétti til frekari greiðslufrests, þar til skil hafa verið gerð. Verði um ítrekuð vanskil að ræða, er Framleiðsluráði heimilt að svipta viðkomandi aðila rétti til greiðslufrests að fullu. Framleiðsluráð skal tilkynna viðkomandi innheimtumönnum ákvörðun sína um sviptingu á greiðslufresti.

Að því leyti, sem ekki er ákveðið í reglugerð þessari varðandi vöruflokkun, innheimtu o. fl., skulu gilda eftir því sem við getur átt, ákvæði laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. og laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tollleftirlit með áorðnum breytingum, svo og ákvæði reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Peir aðilar, sem versla með kjarnfóður í smásölu, skulu mánaðarlega senda skýrslu til Framleiðsluráðs um kjarnfóðurkaup og sölu hvers mánaðar.

14. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu gera skil á innheimtu kjarnfóðurgjaldi samkvæmt reglugerð þessari, eftir fyrirmælum þeim, sem fjármálaráðuneytið hefur sett um skil innflutningsgjalda sbr. 15. gr. reglugerðar nr. 530/1975. Þó getur landbúnaðarráðherra ákveðið að skil á innheimtu kjarnfóðurgjaldi fari fram beint til Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Peir, sem framleiðla fóðurmjöl innanlands, skulu senda Framleiðsluráði ársfjórðungslega skrá yfir alla sölu á þeirri framleiðslu innanlands. Skal þar tilgreint hverjir hafa keypt vöruna, heildarsölumagn til hvers kaupanda og einingarverð.

Fulltrúafundur Stéttarsambands bænda skal gera tillögur til landbúnaðarráðherra um gjaldtöku af innfluttu kjarnfóðri.

V. KAFLI

Gæsla og ráðstöfun fjár.

15. gr.

Gæsla þess fjár sem innheimt er skv. þessari reglugerð, skal vera í höndum Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Sérstakt reikningshald skal vera, er sýni álagningu, innheimtu og ráðstöfun þessara fjármuna. Halda skal aðgreindu því fé, sem innheimt verður vegna verðskerðingar, verði ákveðið að greiða framleiðendum mismunandi verð fyrir búvöru og því fé sem innheimt verður við innflutning kjarnfóðurs. Reikninga skal færa um framlög eða endurgreiðslur til hverrar búgreinar fyrir sig. Reikningsyfirlit ber að gera fyrir hvert verðlagsár og hvert almanaksár. Landbúnaðarráðherra tilnefnir endurskoðendur að reikningum þessum. Ársreikninga skal senda landbúnaðarráðherra.

16. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins ráðstafar þeim fjármunum sem innheimtir verða skv. ákvæðum þessarar reglugerðar að fengnu samþykki landbúnaðarráðherra hverju sinni. Meðal annars er heimilt að verja þeim til að greiða verðbætur til framleiðenda sem minnka búvöruframleiðslu sína í því skyni að draga úr óhagkvæmri framleiðslu, enda náist samkomulag um að ríkissjóður leggi fram a. m. k. jafnháa fjárhæð. Fjármunir, sem þannig er varið, skulu teljast til framleiðslukostnaðar í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða.

17. gr.

Nú verður ákveðið að greiða framleiðendum bætur sbr. ákv. 16. gr. til að draga úr óhagkvæmri framleiðslu. Framleiðsluráð gerir þá samninga við þá framleiðendur sem þess óska um greiðslu bóta og leyfilega framleiðslu. Við samningagerð þessa skal það hafa forgang að vinna gegn búfjársjúkdómum. Þar næst verði tekin hliðsjón af æskilegri landnýtingu skv. álitum Landgræðslu ríkisins og svæðisbundinni framleiðslupörf að mati Framleiðsluráðs.

18. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal fyrir hvert verðlagsár gera áætlun til landbúnaðarráðherra hverju þurfi að verja af innheimtu kjarnfóðurgjaldi og verðskerðingarfé, álögðu eftir búmarki til að jafna halla af útflutningi landbúnaðarafurða vegna þess að útflutningsbætur á landbúnaðarafurðir skv. 12. gr. laga nr. 95/1981 nægja ekki og til endurgreiðslu til framleiðenda. Sá hluti þessara gjalda, sem er áætlaður til að jafna halla af útflutningi landbúnaðarafurða svo og endurgreiðsla þeirra til framleiðenda skv. almennri reglu, skal

ekki við verðákvæðanir teljast til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða. Að öðru leyti skulu þau teljast til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða við verðákvæðanir sexmannanefndar eða annarra þeirra aðila sem hafa með verðákvörðun landbúnaðarafurða að gera.

Innflytjendum og seljendum kjarnfóðurs er skylt að gefa sundurliðun á verði kjarnfóðurs, þannig að sjá megi hverju kjarnfóðurgjaldið nemur í söluverði kjarnfóðurs til framleiðenda, sé þess óskað af stjórnvöldum, Framleiðsluráði landbúnaðarins eða sexmannanefnd.

19. gr.

Sé ákveðin önnur notkun þeirra fjármuna, sem innheimtir verða samkvæmt þessari reglugerð en til að jafna halla af útfluttum landbúnaðarafurðum eða endurgreiðsla þeirra til framleiðenda, sbr. 12. gr., skal sá hluti gjaldanna teljast til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða við verðákvæðanir. Óheimilt er að ráðstafa fjármunum á annan hátt en um getur í 18. gr. nema þeir verði taldir til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða við verðákvæðanir. Framleiðsluráð landbúnaðarins gerir sexmannanefnd grein fyrir þeim framleiðslukostnaðarauka sem um ræðir að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðherra. Nefndin metur þennan lið á sama hátt og aðra framleiðslukostnaðarliði. Ágreiningi, ef verður í nefndinni, skal vísa til yfirnefndar sbr. 8. gr. laga nr. 95/1981.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert, ókeypis og ótilkvaddir, gefa Framleiðsluráði upp, í því formi sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju lögbýli og hjá öðrum framleiðendum búvöru sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þessu sambandi eftir kröfu Framleiðsluráðs.

Skylt er þeim er taka við búfé til slátrunar eða búvöru til sölumeðferðar að vega alla vöru og setja á afurðamiða magn og verð og hvað framleiðandi tekur heim til eigin ráðstöfunar.

Framleiðsluráð getur krafði mjólkurbú og sláturhús um upplýsingar, er þessir aðilar geta veitt og nauðsynlegar eru, til að framkvæma heimild skv. reglugerð þessari.

21. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast framkvæmd ákvæða þessarar reglugerðar. Það getur falið búnaðarsamböndum eða búnaðarfélögum framkvæmd einstakra verkþátta.

Formenn búnaðarfélaga skulu vera trúnaðarmenn Framleiðsluráðs hver á sínu félagssvæði. Framleiðsluráð getur valið sér aðra trúnaðarmenn, þyki ástæða til.

Trúnaðarmenn skulu tilkynna Framleiðsluráði um ábúendaskipti á jörðum og breytingar á búrekstri er máli skipta við framkvæmd þessarar reglugerðar. Framleiðsluráð getur einnig óskað aðstoðar þeirra við eftirlit með kjarnfóðursölu og fleiri atriðum ef ástæða þykir til.

Landbúnaðarráðherra ákveður Framleiðsluráði árlega þóknun fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar af innheimtum gjöldum skv. reglugerðinni og skal sá hluti þeirra teljast með framleiðslukostnaði landbúnaðarafurða í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða við verðlagningu.

22. gr.

Nú telur einhver aðili að brotinn sé réttur hans skv. reglugerð þessari og skal hann þá gera Framleiðsluráði skriflega grein fyrir málinu. Náist ekki samkomulag um úrlausn ágreiningsefnisins, skal vísa því til sérstakrar nefndar til úrskurðar.

Nefnd þessi skal skipuð fimm mönnum til tveggja ára í senn. Tveir skulu skipaðir af Stéttarsambandi bænda, tveir fulltrúar af Búnaðarfélagi Íslands og formaður skipaður af landbúnaðarráðherra. Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist af Framleiðsluráði skv. ákvörðun landbúnaðarráðherra sbr. 4. mgr. 21. gr.

23. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu skv. 46. gr. laga nr. 95/1981. Jafnframt geta slík brot varðað missi réttar skv. 3. og 4. gr. reglugerðarinnar.

24. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í lögum nr. 95/1981 um Framleiðslurád landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl., til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 348 22. ágúst 1979 skv. lögum nr. 15/1979 um breytingu á lögum nr. 101/1966 um Framleiðslurád landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarafurðum o. fl. og reglugerðir til breytinga á þeirri reglugerð nr. 491 30. september 1981 og nr. 579 19. október 1982.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á tímabilinu 1. apríl til 31. des. 1983 skal Framleiðslurád landbúnaðarins greiða til Áburðarverksmiðju ríkisins 20 %-stig af 33½ %-stigum af innheimtu kjarnfóðurgjaldi, allt að 40 millj. kr.

Hagstofa Íslands reiknar út við ákvörðun búvöruverðs 1. júní og 1. september 1983 hverju þessi 20 %-stig nema í verði kjarnfóðurs eftir þeim reglum, sem Hagstofan áætlað kjarnfóðurverð við verðlagningu landbúnaðarafurða. Þessi hluti kjarnfóðurgjaldsins skal teljast með framleiðslukostnaði landbúnaðarafurða við áður nefndar búvöruverðsákvæðanir.

Til að jafna upp það kjarnfóðurgjald sem innheimt er á tímabilinu 1. apríl til 31. maí 1983 og hefur ekki verið talið til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða þennan tíma, skal margfalda þann hluta kjarnfóðurgjaldsins sem telja skal til framleiðslukostnaðar landbúnaðarafurða sbr. 2. mgr. með stuðlinum 1,67 í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða tímabilið 1. júní til 31. ágúst 1983. Á sama hátt skal margfalda þann hluta kjarnfóðurgjaldsins sem telja ber til framleiðslukostnaðar tímabilið 1. september til 30. nóvember 1983 með 1,33 í verðlagsgrundvelli landbúnaðarafurða.

Landbúnaðarráðherra getur ákveðið, beri brýna nauðsyn til, að jafna skuli upp það kjarnfóðurgjald, sem innheimt hefur verið, en ekki verið talið til framleiðslukostnaðar sbr. það sem að framan er nefnt, á skemmri eða lengri tíma en að framan getur. Álagið breytist þá í réttu hlutfalli við tíma. Sama regla gildi um innheimt kjarnfóðurgjald í desembermánuði, sem reikna ber sbr. ofanritað, sem aukaálag í verði landbúnaðarafurða mánuðina september–nóvember. Landbúnaðarráðherra tilkynnir sexmannanefnd hvaða álag ber að reikna á kjarnfóðurgjald skv. þessum ákvæðum og yfir hvaða tíma.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. maí 1983,

Pálmi Jónsson.

Guðmundur Sigþórsson.